

מסכת סוטה

פרק ד

א. אֲרוֹסָה וְשׁוֹמֶרֶת יְבָם, לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה, שֶׁנִּאמֵר (במדבר ה), אֲשֶׁר תִּשְׂטַח אֲשֶׁר מִתְּחִזֵּק אֶת־יְדֵךְ, פָּרֶט לְאֲרוֹסָה וְשׁוֹמֶרֶת יְבָם. אֶלְמָנָה לְכָהּ גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחַלּוֹצָה לְכָהּ קָדוּשָׁת, מִמְּזָרָת וַגְּתִינָה לִיְשָׁרָאֵל, וּבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִמְּזָרָת וְלַגְּתִינָה, לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה:

ב. וְאַלֹּו לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה. הַאוֹמֶר טָמֵא הִנֵּה וְשָׁבָא לְהַעֲדִים שֶׁהִיא טָמֵא, וְהַאוֹמֶר אֵין שׁוֹתָה. אָמֵר בְּעַלְהָ אֵין מִשְׁקָה, וְשָׁבַעַלְהָ בָּא עַלְיָה בְּקָרָה, נוֹטְלָת כַּתְּבָה וְלֹא שׁוֹתָה. מִתוֹ בְּעַלְיָהוּ עַד שְׁלָא שְׁתוֹ, בֵּית שְׁמָאי אֲוֹמָרים, נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה וְלֹא שׁוֹתֹת. וּבֵית הַלְּל אֲוֹמָרים, לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה:

ג. מַעֲבָרָת חֶבְרוֹן וְמִגְּקָת חֶבְרוֹן, לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כַּתְּבָה, דָבֵר רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אֲוֹמָרים, יִכּוֹל הוּא לְהַפְּרִישָׁה וְלַהֲחִזְרָה לְאַחֲרֵי זָמָן. אַילּוּגִית וּזְהֻנִּית וְשָׁאִינָה רַאוּנָה לִילִיד, לֹא שׁוֹתֹת וְלֹא

נוטלות כתבה. רבי אליעזר אומר, יכול הוא לשא אשה אחרת ולפרות לרבות הימנה. ושאר כל הנשים, או שותות או לא נוטלות כתבה:

ד. אשת כהן שותה ומתרת לבעה. אשת סריס שותה. על ידי כל עריות מקבין, חוות מון הקטן, וממי שאינו איש:

ה. ואלו שבית דין מקבין להן, מי שגתה בראש בעלה או גשטה, או שהיה חבוש בבית האסורים. לא להשkontה אמרו, אלא לפסלה מכתבה. רבי יוסי אומר, אף להשkontה, לכשיצא בעלה מבית האסורים ישקה: